

Mindenkor imádkoznunk kell¹ Énekek: 150: 1; 150: 2-3; 475: 1-3; 328: 1-5.

Alapige: „Mert igen hasznos az igaznak² buzgóságos könyörgése.” Jakab 5: 16.

Bibliaolvasás: Kolossé 4: 2-6 és 12-15.

A legnagyobb Felség színe előtt állunk, amikor imádkozunk, aki hatalma szavával tartja fenn és igazgatja a mindenséget³, abban pedig az éppen imádkozó porszemnyi életét is. Jó tudnunk azt, hogy Urunk legyen teremői szava által létezőnk⁴, mozgunk és vagyunk.⁵ Isten teremő Igéje mindet átjár, áthat⁶, fenntart és mozgat, nemcsak a testi valónkhoz mért végtelen univerzumot, hanem a saját magunkat alkotó atomokat, géneket, sejteket is. Minden, ami van Urunk által van, Ő benne létezik és áll.⁷ Ő szól és lesz.

A csodák csodája ennél nagyobb, mert teremő Atyánk arra buzdít, hogy mi is szóljunk, azaz beszéljünk hozzá, imádkozzunk, mert azt akarja, hogy a mi személyes és közösségi könyörgésünk által, az Ő atyai akaratával egybefonódó akarattal váljanak valóra és történjenek a dolgaink.

Milyen hatalmas méltóság és dicsőség ez az embernek, neked és nekem testvérem?

Urunk sokszor és sokféleképpen buzdítja az imádkozásra az ő népét, de személy szerint külön-külön minden választottját is. Íme néhány ima felszólítás:

„Nyisd ki a szádat, és én megtöltöm!” (Zsolt 81,11).

„Figyeljete, vigyázzatok és imádkozzatok; mert nem tudjátok, mikor jő el az az idő.” Márk 13:33.

„Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne jussatok; a lélek ugyan kész, de a test erőtlen.” Márk 14:38.

„Mit alusztok? Keljete fel és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek.” Luk 22:40 és 46.

Szüntelen imádkozzatok. 1Thess 5:17.

„Imádkozzatok értünk. Mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy jó lelkiismeretünk van, igyekeztünk mindenben tisztességesen forgolódni.” Zsid 13:18.

„Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése.” Jak 5:16.

„Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket.” Máté 5:44.

„Végezetre imádkozzatok értünk atyámfiak, hogy az Úrnak beszéde terjedjen és dicsőíttessék, amiként ti köztetek is.” 2Thess 3:1.

„Milyen nagy buzdítás ez imádságra. Mi magunktól csupán kicsiny dolgokat kérnénk, mert (önmagunkból kiindulva) nem is érdeklünk nagyokat. Urunk azonban arra biztat, hogy kérjünk nagy áldásokat. Legyen az imádság életünknek olyan természetes cselekedete, mint az, hogy kinyitjuk a szánkat. Ugyanolyan természetes és őszinte megnyilatkozás. Ha valakinek nagyon fontos mondanivalója van, jól kinyitja a száját, igehelyünk is arra biztat, hogy legyünk igazán buzgók a kérdésben és könyörgésben.

Ez az Ige azt is jelenti, hogy bátran kérhetünk Istentől nagy áldásokat. Olvasd el az egész verset, és lásd meg, hogyan érvel: "Én, az Úr, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, nyisd ki a szádat, és én megtöltöm". Mivel az Úr már annyi mindent tett velünk, most arra bátorít minket, hogy kérjünk még többet, sőt számítsunk még többre.

Nézzétek a madárfiókákat a fészekben: hogy kitátják a csőrüket, amikor anyjuk közeledik a táplálékkal. Csináljuk mi is ugyanezt. Fogadjuk be a kegyelmet minden lehetséges alkalommal! Szívjuk be a kegyelmet, mint a szivacs a körülötte levő vizet. Isten kész arra, hogy megtöltsön bennünket Szellemével, csak mi is legyünk készek arra, hogy befogadjuk azt. Szükséget látunk?

Indítson ez arra minket, hogy megnyissuk Isten felé a szánkat!” Figyelem! A szívünk a szánkon keresztül nyílik meg mennyei Atyánknak, vagyis a buzgó, hangos, szavakkal kimondott könyörgés és hálaadó dicsőítés által.

„Már-már összeroskadunk? Serkentsen ez arra, hogy elpanaszoljuk Istennek erőtlenségünket. Tele vagyunk félelemmel? Legyen belőle segélykiáltás az Úrhoz! Mint egy gyermek, kiáltunk Atyánkhoz! Szánkat megtölti az Úr, higgyed ezt!”⁸

Amikor imádkozunk a legnagyobb felség trónja előtt vagyunk, közvetlenül az Ő arca előtt. Leplezetlenül⁹ állunk előtte. Nincs lepel¹⁰, ami eltakarná az arcát előlünk, sőt „mi (...) az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.”¹¹ Ízlelgessük ezt az állapotot! A mindenség teljhatalmú Urának színe előtt állunk szemtől szembe Urunkkal, mennyei Atyánkkal. Luther erre azt mondja, hogy „ha Isten csak kicsiny és jelentéktelen dolgokat akart volna átadni, reánk bízni, akkor nem írt volna elő nekünk ilyen nagy és dicső formát és módozatot az imádkozásra, mint ahogy azt tette a „Mi Atyánk (...)” kezdetű imádságban. Hiszen itt nagy javakat tár elénk és kínál fel, a menny és a föld legnagyobb ajándékait, és azt várja tőled, hogy te mindezt kérjed tőle és várakozz. Gondolatban mond végig magadban az Úri imát és tudatosítsd magadban, hogy minden kérés, köszönet, hála és Isten magasztalás, amit vele imádkozunk nem kevesebb történik benne, mint az, hogy imádságainkkal számtalan ördögöt legyőzünk és az egész világot, az örök üdvösséget egyetlen imádságban elnyerjük.”¹²

Íme a válasz arra a kérdésre, hogy miben volt az első évszázad keresztyéneinek hatalmas, világbirodalmat legyőző ereje, az olyan imádkozó emberek szolgálatában, mint Epafrász, és Nimfa házánál közösséget gyakorló gyülekezet, akiket Pál a Kolossé gyülekezetnek írt levelében említ.

Az utolsó napokban, amelyekben mi élünk e példa értékű emberek erejének kétszeresére¹³, sőt sokszorosára van szükségünk, hogy megálljunk és hozzájuk hasonlóan mi is győzzünk. Hogyan kell akkor nekünk hasznosnak lennünk és szent, fedhetetlen életben járnunk és kitartóan könyörögnünk?

A só addig hasznos, - tanítja Jézus, - ameddig sóz, mert ha ízét veszti, semmire sem jó, csak arra, hogy az emberek kidobják az utcára és minden járókelő eltapossa.¹⁴ A járókelők itt vannak már, milliós szám tudnak utcáinkra, már az ajtónkat döngetik és készek arra, hogy végleg eltapossanak bennünket. Ők megépítik és szemünk láttára ünnepélyesen fel is avatják a mi eltaposásunk díszmiját, a mi templomainkat pedig lerombolják, mert mi már nem tudjuk, hogy miként kell használnunk az imádság házáat.¹⁵ Rajtunk taposva fognak imádkozni naponta ötször az Antikrisztusnak¹⁶ a Krisztus trónja fölé emelt¹⁷ házaiban!¹⁸ Bizony hatalmas dolgokat kell mennyei Atyánktól kérnünk, az Ő szent trónusa előtt. Ámen.

¹ Monda pedig nekik példázatot is arról, hogy **mindig imádkozni** kell, és meg nem restülni; Luk 18:1.

² Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és imádsággal kérte, hogy ne legyen eső, és nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig: És ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld megtermé az ő gyümölcsét. Jak 5:17-18.

³ Ő Isten dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felség jobbára ült. [[Zsolt 110,1](#) ; [1Pt 3,22](#) ; [Fil 2,9](#) ; [Zsid 9,14.26](#)]. Zsidók 1: 3.

⁴ Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért vannak és teremtettek. Jel 4:11.

⁵ Mert ő benne élünk, mozgunk és vagyunk (...). Apcs 17:28.

⁶ Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, mélyre hatol, az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait. [[Ézs 49,2](#) ; [Jer 23,29](#) ; [Ef 6,17](#) ; [Jel 1,16](#)] 13
Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt.
Zsidók 4: 12.

⁷ Mert Ő benne teremtetett minden, ami van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; mindenek Ő általa és Ő reá nézve teremtetek (...). Kol 1:16-17

⁸ C.H.Spurgeon: Isten ígéretének tárháza. Evangéliumi Kiadó Budapest 1994. oldal 284.

⁹ És nincsen oly teremtmény, amely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akiről mi beszélünk. Zsid 4:13.

¹⁰ Mikor pedig megtér az Úrhoz, lehull a lepel. 2Kor 3:16

¹¹ 2Kor 3:18

¹² Vö.:Kiss Jenő és Ferenczy Noémi: Luther Márton mélysége és magassága, Koinónia Kolozsvar 2010. oldal 311.

¹³ És mikor általmentek, monda Illés Elizeusnak: Kérj tőlem, mit cselekedjem veled, mielőtt tőled elragadtatom. És monda Elizeus: Legyen, kérlek, a te benned való **léleknek kettős mértéke** én rajtam. 2Kir 2:9.

¹⁴ Ti vagytok a földnek savai; ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzák meg? nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek. Máté 5:13.

¹⁵ És monda nekik: Meg van írva: Az én házam imádság házána mondatik. Ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek. Máté 21:13.

¹⁶ Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy a Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút. 1Ján 2:22.

¹⁷ Ezt mondja az Úr, az Isten: Szíved felfuvalkodott, s azt mondtad: „Isten vagyok, és az Isten trónján ülök a tenger közepén.” Noha ember vagy, nem Isten, szívedet mégis Isten szívéhez tetted hasonlónak. Ezékiel 28: 2

¹⁸ Aki ellene veti és **fölébe emeli magát** mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát. 2Thess 2:4. Vö.: Ezékiel 28: 6-19 és Jelenések 18.